

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 9019200030
Dátum vydania rozhodnutia: 14.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9019200030.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. J. Š. Č., R. K. U. Č., XX, XXX XX W., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/10/2020-22 zo dňa 23. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 6S/10/2020-22 zo dňa 23. septembra 2020 (ďalej ako „napadnuté uznesenie“) podľa ustanovenia § 483 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd podľa § 484 ods. 1 SSP povolí obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/5/2015 potvrdeného rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/296/2015 zo dňa 28.06.2017. Zároveň správny súd žiadnemu z účastníkov konania podľa § 170 písm. a/ SSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 472, § 473, § 475 ods. 1 až ods. 3, § 476, § 480 ods. 1, ods. 2, § 481 ods. 1, ods. 2, § 483 ods. 1, ods. 2, § 491 ods. 1 SSP a konštatoval, že z predložených listín mal za preukázané, že rozsudok č. k. 1S/5/2015-87 zo dňa 08.10.2015, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobcu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 34120/2014/15/RK zo dňa 05.11.2014 v spojení s rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odboru znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti č. 34120/2014/15 zo dňa 15.08.2014, nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2017.

3. Ďalej mal správny súd za preukázané, že dňa 07.08.2017 nadobudol právoplatnosť rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/296/2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/5/2015-87 zo dňa 08.10.2014.

4. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 07.08.2017 bol jeho advokátovi doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/296/2015 zo dňa 28.06.2017, a že týmto údajom preukazuje, že žaloba je podaná v súlade s ust. § 475 ods. 1 SSP v objektívnej lehote. K subjektívnej lehote uviedol, že napriek ťaživej ekonomickej situácii v Košiciach v 05/2019 zbadal knihu, kde je spoluautorom JUDr. Ján Dankovčík a JUDr. Alexandra Rajničová Knapíková pod názvom Zákon o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch Komentár. Uviedol, že po jej prečítaní sa mu ako občanovi ZŤP zhoršil zdravotný stav, lebo obsah knihy je v príkrom rozpore s konaním Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a súdov.

5. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenia § 472, §473, § 475 SSP v danej veci skúmal, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania.

6. V prvom rade správny súd skúmal, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania z pohľadu § 473 SSP, nakoľko vo veci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu bolo právoplatne rozhodnuté v zmysle platnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, ktorá nepripúšťa žiaden mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to ani obnovu konania, a nakoľko v prechodných ustanoveniach §491 SSP neupravuje postup správneho súdu vo veci obnovy konania, ak vo veci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo rozhodnuté pred účinnosťou SSP v zmysle právnej úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 473 písm. a/ žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu kasačného súdu okrem rozhodnutia podľa § 462 ods. 2. Nakoľko vo veci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu bolo právoplatne rozhodnuté Najvyšším súdom Slovenskej republiky (kasačný súd), proti ktorému nie je prípustná žaloba na obnovu konania (§473 SSP) a proti ktorému nebol prípustný mimoriadny opravný prostriedok ani podľa Občianskeho súdneho poriadku platného v čase súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, krajský súd žalobu ako neprípustnú odmietol.

8. Správny súd skúmal aj ďalšie podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to najmä z dôvodu dodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 475 SSP).

9. Krajský súd ďalej uviedol, že jedným z kritérií prípustnosti obnovy konania je aj dodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonnej lehoty, ktorú Správny súdny poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje, pričom správny súdny poriadok predpisuje iba lehotu subjektívnu, t. j. takú, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť. V tomto prípade považoval krajský súd za podstatný moment, keď sa subjekt oprávnený na podanie žaloby na obnovu konania o tom - ktorom dôvode skutočne dozvedel a nie, kedy sa o ňom dozvedieť mohol.

10. Podľa krajského súdu žalobca v žalobe nijakým spôsobom nepreukázal oprávnenosť podania žaloby na obnovu konania a dodržanie subjektívnej lehoty na podanie takejto žaloby. Iba konštatovanie, že v máji 2019 zbadal knihu pod názvom Zákon o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch Komentár, ktorej obsah je v príkrom rozpore s konaním Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a súdov a po ktorej sa mu zhoršil zdravotný stav, nie je možné považovať za relevantný okamih, ktorý zakladá moment, kedy sa dozvedel o dôvode na podanie žaloby na obnovu konania. Žalobca bol v konaní prieskumu rozhodnutí správneho orgánu riadne zastúpený advokátom a skutočnosť, že odborná literatúra doviedla žalobcu k definovaniu nového žalobného dôvodu, ktorý mu ale mohol byť známy už aj v čase vydania rozsudkov súdov, nezakladá nové plynutie subjektívnej lehoty na podanie takejto žaloby.

11. V zmysle vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola v preskúmvanej veci podaná až po uplynutí zákonnej lehoty, keďže bola súdu doručená až dňa 20.06.2019, teda zachovanie 3-mesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle ust. § 475 ods. 1 SSP je v posudzovanej veci vylúčené.

12. Vzhľadom na to, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania je tri mesiace odo dňa, keď sa ten, kto žalobu podáva o dôvode na obnovu konania dozvedel, alebo ho mohol uplatniť a žaloba na obnovu konania bola žalobcom podaná 20.06.2019, správny súd uzavrel, že na strane žalobcu došlo k zmeškaniu zákonnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorú nemožno odpustiť.

13. Krajský súd považoval za potrebné uviesť aj skutočnosť, že Správny súdny poriadok v § 472 taxatívne upravuje dôvody prípustnosti, kedy možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, a to:

- a) ak bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením, alebo
- c) ak rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné. Žalobca však v žalobe neuviedol žiaden z dôvodov podľa § 472, ktorý by odôvodňoval prípustnosť tejto žaloby.

14. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť podľa § 483 ods. 1 písm. a/ a c/ SSP a žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal.

15. Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že dňa 02.12.2020 mu bolo doručené do elektronickej schránky uznesenie sp. zn. 6S/10//2020 zo dňa 23.09.2020, ktorým Krajský súd Bratislava odmietol jeho žiadosť o obnovu konania adresovanú Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 20.06.2019 vec postúpil na Krajský súd v Bratislave svojím uznesením sp. zn. 6Sžk/18/2019 zo dňa 27.11.2019.

16. Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej konštatoval, že sa v predmetnom konaní dožaduje zrušenia rozhodnutia vtedajšieho ministra spravodlivosti p. JUDr. Tomáša Boreca, č. 34120/2014/15/RK zo dňa 05.11.2014, ako aj rozhodnutia znal. odboru č. 34120/2014/15 zo dňa 15.08.2014, ktorý v zastúpení podpísala vtedajšia 1. tajomníčka Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, p. JUDr. Monika Jankovská. Druhé rozhodnutie pripravila p. JUDr. Denisa Cviková, ako sťažujúca sudkyňa z Okresného súdu Bratislava I. Žalobca požiadal vtedajšiu predsedníčku Okresného súdu Bratislava I, JUDr. Kašajovú, aby navrhla p. JUDr. Cvikovú na disciplinárne konanie za hrubé prešľapy v zákonov v ňom spracovávanom rozhodnutí. P. Kašajová žalobcovi odpísala, že uplynula dvojročná lehota od spáchania disciplinárneho previnenia. Preto sa žalobca pýtal už dvoch senátov Krajského súdu v Bratislave, či náhodou neuplynula trojročná objektívna lehota u znalca, keď JUDr. Dankovčík, ako referent znal. odboru listom zo dňa 19.02.2014 žiada znal. denníky za roky 2006 až 2013.

17. Sťažovateľ sa nestotožnil s oboma rozhodnutiami Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave požiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 34120/2014/15/RK zo dňa 05.11.2014, spojené s rozhodnutím žalovaného odboru znalectva zo dňa 15.08.2014, č. 34120/2014/15. Krajský súd žalobu žalobcu zamietol svojím rozsudkom sp. zn. 1S/5/2015 zo dňa 08.10.2015. Podľa žalobcu bol týmto rozsudkom porušený čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a vtedy platný § 27 ods. 7 zákona č. 382/2004 Z. z. ako lex specialis (trojročná objektívna lehota) po novele § 26 ods. 7.

18. Sťažovateľ tiež namietal porušenie § 71 ods. 3 správneho poriadku ako zákon lex generali a

porušenie § 39 Občianskeho zákonníka, lebo odbor znalectva žiadal znal. denníky za roky 2006 až 2013 až 19.02.2014, žiadali viac ako mali právo 3 roky späť. Navyše za roky 2006 a 2007 duplicitne. Krajský súd v Bratislave sa podľa žalobcu nevysporiadal s vtedy platnou skutočnosťou, že zákon o znalcoch mlčí o dobe archivácie znal. denníkov. Podľa žalobcu, ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a neboli preukázané nadovšetku pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo. Žalobca ďalej konštatoval, že v zákone o znalcoch absentuje lehota o archivácii znal. denníkov. Tento legislatívny nedostatok nemôže ísť podľa žalobcu na ťarchu znalca.

19. Podľa žalobcu je procesne neudržateľné, aby policajta, prokurátora a sudcu nepredvolali na disciplinárne konanie vedené proti jeho osobe. Žalobca ďalej dôvodil, že jeho správne orgány Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky „iba 4 krát nepredvolali na prerokovanie mojej veci“ za obdobie od 19.02.2014 do 26.11.2015, vždy bol návodca = inkvizítor p. JUDr. Dankovčík (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku). Žalobca zdôraznil, že 4x nebol predvolaný na správne = disciplinárne konanie.

20. Sťažovateľ tiež dôvodil, že dňa 21.11.1990 mu bol udelený status znalca a nemal nikdy rozpory MS SR do 19.02.2014, lebo terajší pracovníci ministerstva spravodlivosti nepoznajú preklúziu, chýba im navyše elementárna spravodlivosť a logika, keď a/ policajt má jednoročnú disciplinárnu zodpovednosť, b/ prokurátor má dvojročnú disciplinárnu zodpovednosť, c/ sudca má dvojročnú disciplinárnu zodpovednosť, d/ znalec má trojročnú objektívnu zodpovednosť. Ale Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žalobcu ako znalca podľa neho trestá za 8 ročnú „údajnú nečinnosť“ navyše prekludovanú, čo sa nemôže dávať na ťarchu znalca.

21. Žalobca tvrdí, že o tom, že znalecký denník viedol svedčia jeho daňové priznania archivované na Daňovom úrade Košice, pobočka Trebišov. V rámci zásady rovnosti zbraní požiadal o potvrdenie z daňového úradu. Za roky 2006 až 2013, z ktorých vyčíslil 827,56 EUR mesačnej straty x 10 mes. zákazu činnosti = 8 275,60 EUR majetková ujma, nemajetková ujma 800,- EUR x 10 mes. zákazu činnosti = 8 000,- EUR, náklady na procesnú obranu 4 300,50 EUR, škoda vyplývajúca z rozhodnutia č. 34120/2014/15 a rozhodnutia 34120/2014/15/RK činí 20 576,10 EUR.

22. Žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením JUDr. Dankovčíka, že znal. denník nevedol, bez denníka nie je možné vyčíslíť samostatný riadok v daňovom priznaní pod názvom príjem zo znaleckej činnosti. Žalobca tvrdí, že znalecké denníky archivoval 3 roky objektívna lehota + 1 rok z opatrnosti, čo p. JUDr. Dankovčíkovi žalobca aj vysvetlil, on vysvetlenie neprijal a z pomsty trval na svojom. Denník za rok 2006 žalobca skartoval ku 01.02.2011 a postup pri skartácii opakovane stále rovnakou zásadou.

23. Z opísaných skutočností je podľa sťažovateľa zrejmé, že orgány Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky svojou výzvou zo dňa 19.02.2014 vzniesli nezákonnú požiadavku na doručenie znal. denníkov za roky 2006 až 2013, svoje tvrdenia už dostatočne zdokumentoval a dokumentuje aj praxou a poukázal na výroky o preklúzii od predsedu Úradu pre verejné obstarávanie, p. JUDr. Miroslava Hliváka.

24. Žalobca senátu Krajského súdu v Bratislave vytkol, že sa nechal ohlupovať p. Mgr. Juranom a JUDr. Dankovčíkom cit.: Ministerstvo nemusí nijako odôvodňovať vyžiadanie znal. denníka, pričom znalec musí ministerstvu poskytnúť plnú súčinnosť a musí ministerstvu vyhovieť v plnej miere žiadosti, toto platí v rámci 3-ročnej objektívnej lehote.

25. Nedoručenie znal. denníkov na výzvu ministerstva spravodlivosti zo dňa 19.02.2014, kde žiadajú od žalobcu znal. denníky za roky 2006 až 2013, je podľa sťažovateľa neplatný právny úkon, žiadajú viac ako majú právo - 3 roky späť. Uviedol, že pre disciplinárne konania platia Trestné kódex (ust. 87 ods. 1 písm. e) TZ - premlčanie trestného stíhania, pretože nedoručenie znal. denníkov nie je ani prečin ale správny delikt, nemôže byť zákonné, aby p. JUDr. Dankovčík zahájil proti žalobcovi správne konania dňa 25.03.2014 za údajné skutky z roku 2006. Sťažovateľ sa vyjadril, že nepozná prípad, kde bol prokurátor disciplinárne riešený za skutok 8 rokov starý a tiež nepozná prípad, kde bol sudca

disciplinárne riešený za skutok 8 rokov starý. Žalobca v kasačnej sťažnosti tvrdil, že ak by senát Krajského súdu v Bratislave vykoná komparáciu zákonov o policajtoch, prokurátoroch sudcoch, colníkoch, tak sa dopracuje k tomu, že v disciplinárnom konaní musí byť umožnená účasť obvineného zo skutku.

26. Podľa sťažovateľa uvedenými skutočnosťami dokumentuje, že pracovníci Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky mu nezákonne odňali a zmarili možnosť uplatňovať jeho základné ľudské práva. Tvrdí, že nebol 2x prizvaný na disciplinárne konanie, ktoré zahájil nezákonne proti nemu p. JUDr. Ján Dankovčík. Totožne podľa žalobcu 2x konala p. JUDr. Britoňáková ako predsedníčka rozkladovej komisie - druhostupňový správny orgán.

27. Žalobca dôrazne žiada, aby súdy rešpektovali § 34 ods. 1 Trestného poriadku práva a povinnosti obvineného, ktorý má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, ak dôkazom o nich, má však právo odprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na predloženú otázku. Môže žiadať, aby bol vypočúvaný za účasti svojho obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania. Ak je obvinený zadržaný, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže s obhajcom hovoriť bez prítomnosti tretej osoby, to neplatí pre telefonický rozhovor obvineného s obhajcom počas výkonu väzby, ktorého podmienky a spôsob výkonu ustanovuje osobitný predpis. Má právo v konaní pred súdom vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol alebo ktorých s jeho súhlasom navrhol obhajca a klást' svedkom otázky. Obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

28. Sťažovateľ uviedol, že trvá na svojom právnom názore ako správnom, keď vďaka p. Dankovčíkovi, ako jediný občan SR, bol administratívne potrestaný za skutok pred 8 rokmi. JUDr. Dankovčík má jednoročnú disciplinárnu zodpovednosť ako štátny zamestnanec, ktorý si nespĺnil od 08/2009 svoju úradnú povinnosť a nedožadoval sa znal. denníkov od 08/2009 do 19.02.2014, t. j. za dlhých 5 rokov, bez jeho potrestania. Namietol, že Krajský súd v Bratislave na používanú terminológiu MS typu správny orgán upustil od nariadenia ústneho konania, s poukazom na základné právo EÚ = kontradiktórnosť konania? Krajský súd v Bratislave, na str. 8 rozsudku píše cit.: „presakúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu, nedošlo k porušeniu zákona, preto krajský súd nekonal podľa žalobcu spravodlivo“.

29. Žalobca konštatoval, že v dôsledku konania žalovaného bol ohrozený na živote. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu správneho súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 7Sžo/296/2015 zo dňa 28.06.2017, v ktorom sa podľa sťažovateľa nezákonne stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, bez zohľadnenia svojho predošlého rozhodnutia sp. zn. 2Sžo/200/2009 zo dňa 24.02.2010. S poukazom na uvedené žalobca konštatoval, že v prejednávanej veci išlo nesporne o vec trestného obvinenia, a preto procesný postup správnych orgánov nemožno hodnotiť ako súladný so zákonom, pretože príslušné ústne pojednávanie malo byť nariadené už v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa.

30. Sťažovateľ opakovane zdôraznil, že v konaniach Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 34120/2014/15 z 15.08.2014, č. 34120/2014/15/RK zo 07.11.2014, č. 28386/2015/15 z 29.07.2015 a č. 28386/2015/15/RK z 26.10.2015 sa neuskutočnilo ústne konanie a tiež mu nebol dostupný úplný administratívny spis, keď p. JUDr. Dankovčík dal do obálky pre žalobcu neznalú listinu a obálku zalepil a na obálku napísal iba pre súd. Žalobca sa v infocentre Krajského súdu v Bratislave dožaloval sprístupnenia obsahu tejto obálky, pričom predsedníčka správneho kolégia nedala povolenie na sprístupnenie tejto obálky pre žalobcu.

31. Sťažovateľ namietal, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nezobral do úvahy rozsudok ESEP v konaní Saldus vs. Turecko a obišiel § 22 ods. 1 písm. a/ SSP.

32. Z uvedených skutočností podľa sťažovateľa vyplýva, že správny súd pochybil a vydal nespravodlivé uznesenie. Na základe opísaných skutočností navrhol žalobca kasačnému súdu vydať uznesenie, ktorým uznesenie krajského súdu zmení tak, že napadnuté rozhodnutie zrušuje a zrušuje aj rozhodnutia správnych orgánov ministerstva spravodlivosti a vec vráti ministerstvu spravodlivosti na ďalšie konanie.
33. Podľa § 69 ods. 4 SSP lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.
34. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.
35. Podľa § 145 ods. 1 SSP doručený rozsudok je právoplatný, ak nie je ďalej ustanovené inak.
36. Podľa § 147 ods. 1 písm. b/ SSP správny súd rozhoduje uznesením, ak tak ustanovuje tento zákon.
37. Podľa § 147 ods. 2 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku vrátane ustanovenia § 139 ods. 4 a § 141 .
38. Podľa § 443 ods. 1 SSP kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
39. Podľa § 443 ods. 5 SSP zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.
40. Podľa § 459 písm. a/ SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú ak bola podaná oneskorene.
41. Z vyššie citovaných ustanovení SSP vyplýva, že konanie pred správnymi súdmi je jednoinštančné. Kasačná sťažnosť predstavuje osobitný opravný prostriedok majúci povahu mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý smeruje voči právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu.
42. Kasačná sťažnosť musí byť podaná riadne a včas, oprávneným subjektom, musí smerovať proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a mať náležitosti ustanovené zákonom, inak ju musí kasačný súd odmietnuť ako neprípustnú.
43. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že napadnuté uznesenie správneho súdu bolo kasačnému sťažovateľovi doručené elektronicky dňa 05.11.2020 (štvrtok). Kasačná sťažnosť bola podaná prostredníctvom poštového podniku dňa 30.12.2020 (č. l. 47 súdneho spisu) a bola adresovaná Krajskému súdu v Bratislave, ktorému bola doručená dňa 04.01.2021. V napadnutom uznesení krajský súd riadne žalobcu poučil o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, ako i mieste jej doručenia.
44. Kasačný sťažovateľ mal na podanie kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci lehotu jeden mesiac od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Lehota určená podľa mesiacov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (§ 69 ods. 4 SSP). Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 69 ods. 5 SSP).
45. Lehota jedného mesiaca na podanie kasačnej sťažnosti začala plynúť odo dňa doručenia napadnutého uznesenia správneho súdu sťažovateľovi dňa 05.11.2020, a táto sa skončila uplynutím dňa 07.12.2020 (pondelok), keďže posledný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti 05.12.2020, číselným označením zodpovedajúci dňu doručenia napadnutého uznesenia sťažovateľovi, pripadol na sobotu. Posledným

dňom na podanie kasačnej sťažnosti bol deň 07.12.2020 - pondelok (pracovný deň). Z obálky, v ktorej bola súdu doručená kasačná sťažnosť, obsahujúcej dennú pečiatku podacej pošty kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná na pošte až dňa 30.12.2020, po zákonom stanovenej lehote.

46. Vzhľadom k tomu, že podľa § 443 ods. 1 SSP musí byť kasačná sťažnosť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, pričom v prejednávanej veci podal kasačný sťažovateľ kasačnú sťažnosť po lehote, napriek riadnemu poučeniu v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd rozhodol tak, že podľa § 459 písm. a/ SSP kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, pretože bola podaná oneskorene.

47. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP tak, že podľa § 170 písm. b/ SSP vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Účinky, ako aj výsledok konania pri odmietnutí kasačnej sťažnosti, je totiž obdobný ako pri zastavení správneho súdneho konania.

48. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.